

Uși deschise. Inimi deschise.

Explorând ospitalitatea biblică.

SPIRITUAL
LIFE DEVELOPMENT
INTERNATIONAL HEADQUARTERS

Uși deschise. Inimi deschise.

Explorând ospitalitatea biblică.

Un dar, o poruncă, o reflectare a Evangheliei.

Ospitalitatea nu este doar responsabilitatea celor care salută credincioșii în biserică sau servesc gustări după slujbă. Nici nu este rezervată pentru cei care primesc ospitalitatea ca dar spiritual.

Noi cu toții suntem chemați să oferim ospitalitate celor din jurul nostru.

Ospitalitatea biblică este atât acțiune, cât și afecțiune. Aceasta înseamnă a-i primi și a-i sluji pe alții cu mâinile și inima noastră, invitându-i în familia lui Dumnezeu. Cu ușile deschise și inimile deschise, îi putem primi pe ceilalți într-un spațiu unde sunt văzuți, unde sunt iubiți și unde sunt apreciați. Într-un spațiu în care să se poată întâlni cu Isus și să descopere plinătatea vieții așa cum a intenționat Dumnezeu.

În calitate de urmași ai lui Isus, trebuie să extindem această invitație tuturor; celor pe care îi cunoaștem și celor pe care nu-i cunoaștem, celor care sunt ca noi și celor care nu sunt.

În această serie de opt zile, vă invităm să aruncați o privire mai atentă la exemplele și istoriile de ospitalitate găsite în Biblie și să vă faceți timp să reflectați asupra modului în care puteți practica bine ospitalitatea în propria viață.

În fiecare zi veți citi din Scriptură, urmat de un scurt gând. După ce ați citit, acordați-vă ceva timp pentru a reflecta sau a discuta răspunsul dvs. la ceea ce ați citit, folosind instrucțiunile de întrebare pentru a vă ghida.

Încheiați-vă reflecția în rugăciune. Rugați-L pe Dumnezeu să vă descopere ceva nou astăzi.

Perturbare

Luca 13:10-17

O femeie vine la să se închine. Ea este literalmente gârbovă. Ea nu poate nicidecum să-și îndrepte spatele. Ochii ei sunt permanent aplecați și au fost așa aproape o viață. Ca femeie în această societate, ea este un obiect de proprietate care nu are putere. Ca femeie stăpânită de un duh de neputință rău – ea a fost declarată păcătoasă și o amenințare pentru comunitatea religioasă... și totuși, ea încă vine să se închine. Ea nu și-a abandonat credința sau Dumnezeu ei.

Isus o vede și spune: "Iată o femeie".

Iată: Concentrați-vă! Fiți atenți!

Timp de 18 ani, oamenii au evitat-o ca ciurma – atât cu ochii, cât și cu atingerea lor – și totuși, Isus o vede; o aduce în centrul comunității religioase; îi vorbește și o strânge într-o îmbrățișare vindecătoare a lui Dumnezeu. Ea este restabilită.

Când Isus o numește "Fiica lui Avraam", îi dă onoare, demnitate și statut social. Ce scandalos!

Ospitalitatea (în Sabat!) și miracolul rezultat nu sunt bine primite de liderii religioși. Scriptura și Legea s-au ciocnit cu dragostea și ospitalitatea.

Vă puteți imagina scena? O femeie îndoită în talie este dezlegată de neputință și stă îndreptată. O femeie de la margine pășește spre centrul sinagogii – și dansează!

Vorbiți despre o perturbare!

A fi ospitalier implică a-i vedea și a-i chema în centru pe cei neubiți, desfigurați, străini – pe cei de la margine. Aceasta implică învăluirea lor într-o îmbrățișare caldă a lui Dumnezeu și rostirea cuvintelor de respect, valoare și onoare asupra lor. Aici este arătată puterea divină, transformatoare a ospitalității. Aici sunt oferite vindecarea, integritatea și speranța.

Colonelul Donna Evans

Perturbare

Pentru reflecție:

Cine este la periferie, la marginea comunităților noastre religioase?

Cine are nevoie ca noi să-i vedem, să-i chemăm înainte, să-i includem, să-i îmbrățișăm și să-i onorăm?

Care sunt blocajele din comunitatea noastră religioasă care îi împiedică pe oameni să vină la Isus?

O rugăciune pentru astăzi:

Doamne, dă-ne ochi să vedem; o inimă iubitoare care să îmbrățișeze și să includă pe alții; și curajul de a oferi ospitalitate... chiar și atunci când provoacă o perturbare.

Amin

Considerarea celuilalt

Geneza 18:6-8 Luca 10:30-37 Isaia 58:7 Galateni 6:10
Matei 10:40-42 Luca 14:12-14 I Petru 4:9

Ospitalitatea este luarea în considerare a celorlalți care ne permite să-L primim pe Dumnezeu în persoană, demonstrând dragostea noastră pentru ceilalți. Toți oamenii sunt creați după chipul lui Dumnezeu, cu aceleași nevoi și dorințe umane. Când ne apropiem de ceilalți cu compasiune și deschidere pentru a le asculta experiența, le vom înțelege mai bine nevoile.

Un oaspete poate sosi obosit, flămând sau uneori rănit. Este o datorie să-l restabilești cu alimente și odihnă. Noi vedem răspunsul lui Avraam față de oaspeții necunoscuți din Geneza 18 și răspunsul bunului samaritean față de străinul rănit în parabola pe care Isus a împărtășit-o ucenicilor săi în Luca 10. A primi și a răspunde nevoilor altora este o poruncă specifică de la Dumnezeu și o instrucțiune pe care Isus a făcut-o atât de clară primilor Săi ucenici (Matei 10:40-42).

În practică, oferirea ospitalității poate să nu se simtă întotdeauna ușoară. Dar, ca urmași ai lui Isus, noi trebuie să ne ridicăm deasupra dificultăților întâmpinate.

Noi putem deveni reticenți în a ne deschide ușile și a-i primi pe cei care au provocat răni sau dezamăgiri. Când oferirea ospitalității pare dificilă, putem cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a îndeplini această datorie, pentru a înlocui ezitarea noastră cu convingere și judecata noastră cu compasiune. În contextul nostru, congolezii sunt cu adevărat ospitalieri nu numai față de semenii lor, ci și față de cei săraci sau dezavantajați și față de străini.

Ospitalitatea este o atitudine care ne învață cum să deschidem inima noastră celorlalți fără să mormăim sau să ne plângem, să-i primim cu considerație, să-i ascultăm și să le oferim cazare și mâncare fără recompensă.

Când ne limităm ospitalitatea, ne lipsim de bucuria lui Dumnezeu.

Maiorul Lousie Mavouna
și Comisarul Jane Paone

Considerarea celuilalt

Pentru reflecție:

Cât de dispuși suntem să ne deschidem inima altora și să oferim ospitalitate în mod liber?

O rugăciune pentru astăzi:

Tatăl iubitor Ceresc, trezește-ne inima la iubirea Ta, astfel încât să putem primi pe alții în viața noastră, oriunde vom fi și oricine vom putea întâlni astăzi.

Amin.

Acceptare.

Luca 10:25-37

Ospitalitatea creștină merge dincolo de simple gesturi de bunătate; ea reprezintă acceptarea fundamentală a altora, indiferent de istoria, credințele sau circumstanțele lor. Acceptarea nu depinde de cât de mult sau cât de puțin știm despre persoana din fața noastră.

Una dintre cele mai cunoscute instrucțiuni de a arăta ospitalitate se găsește în cartea Evrei a Noului Testament: "Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri." (Evrei 13:2). Această instrucțiune nu este nefundată.

În Geneza 18, citim despre umila și generoasa dovadă de ospitalitate a lui Avraam față de trei străini. Fiind bogat și bătrân, Avraam ar fi putut cu ușurință să-l cheme pe unul dintre numeroșii săi slujitori să aibă grijă de cei trei vizitatori neanunțați. Cu toate acestea, Avraam le-a dat cu generozitate tot ce avea. Sunt atât de multe lucruri pe care nu le știm despre acești oaspeți. Nici Avraam și Sara nu știau cine sunt. Dar răspunsul lor a fost un răspuns de acceptare fundamentală.

Și, după cum s-a dovedit, ei l-au primit pe Domnul și pe doi îngeri.

Când noi primim străini, pe cei pe care nu-i cunoaștem, putem neintenționat invita prezența cerească în mijlocul nostru – ce incredibil!

În Luca 10, găsim pilda bunului samaritean. Această pildă înfățișează răspunsul umanist al samariteanului față de un străin rănit, un răspuns care depășește limitele etnice și religioase.

Samariteanul nu s-a oprit pentru a decide dacă acest străin rănit era aproapele lui înainte de a-și arăta dragostea; el nu a luat în considerare naționalitatea, etnia, statutul sau curățenia lui. El a fost aproapele și asta a contat.

Adevărata ospitalitate nu are limite și implică dorința de a-i accepta chiar și pe cei care par a fi străini. Nu există străini pentru dragostea lui Dumnezeu. Și nu există nicio calificare necesară pentru a primi sau a oferi ospitalitate.

Maiorul Arif Masih

Acceptare.

Pentru reflecție:

Cultivați un spirit de ospitalitate care reflectă acceptarea necondiționată demonstrată de Hristos?

O rugăciune pentru astăzi:

Domnul să ne dea harul de a extinde ospitalitatea înrădăcinată în primirea autentică, urmând exemplul lui Cristos, care l-a primit pe toți cu iubire și compasiune.

Amin.

Curgerea harului.

Luca 9:51-56 Luca 10:25-37 Ioan 4:1-38

Modul în care autorii Evangheliilor descriu interacțiunile lui Isus cu samaritenii mi se pare nesfârșit de convingător. Fără îndoială, crescând în Nazaret, Isus S-ar fi confruntat cu părtinirile și prejudecățile comunității Sale față de vecinii lor. Iudeii și samaritenii aveau nemulțumiri unul împotriva celuilalt care au apărut cu secole în urmă. Rivalitățile etnice, diferențele religioase și pozițiile politice i-au separat, și uneori chiar au izbucnit în violență.

Este elocvent, deci, că atunci când observăm modul în care Isus interacționează și vorbește despre samariteni, este complet contra-cultural: El își pedepsește discipolii pentru că s-au înfuriat atunci când sunt tratați cu dispreț de sătenii samariteni (Luca 9:51-56); cea mai faimoasă pildă a lui are un samaritean ca erou și acest erou trebuie imitat (Luca 10:25-37); El stă și împarte o băutură singur cu o femeie samariteancă (Ioan 4:1-38). În toate aceste exemple, spectatorii evrei sunt scandalizați.

Pentru noi astăzi, ar trebui să ne întrebăm, ce făcea Isus în aceste momente?

Când privim interacțiunea lui Isus cu samaritenii prin prisma ospitalității, începem să vedem ceva extraordinar. În dorința Lui de a se deschide față de o altă persoană, El este dispus să rupă convențiile – El practică apropierea cu „necuratul”, El împarte masa cu „străini” și Îl recunoaște pe Dumnezeu în lucrul cu „necredincios”. Drept urmare, dușmanii devin apropiați, străinii sunt văzuți ca un dar, iar „celălalt” devine un agent al harului lui Dumnezeu.

Exemplul de ospitalitate al lui Isus ne cheamă, de asemenea, să deschidem inima noastră altora, oricine ar fi ei, în moduri radicale. Făcând astfel, ne putem aștepta să se deschidă un spațiu sacru care permite harului lui Dumnezeu să curgă prin Duhul Sfânt. Acesta va deveni, atunci, un loc de transformare.

Locotenent-Colonelul Nick Coke

Curgerea harului.

Pentru reflecție:

Vă puteți gândi la un moment în care oferirea ospitalității necondiționate a creat spațiu pentru ca harul lui Dumnezeu să curgă?

Ce s-a întâmplat?

O rugăciune pentru astăzi:

Domnul meu, îți mulțumim că ne-ai arătat cum arată ospitalitatea. Ajută-ne să ne deschidem inimile față de ceilalți în moduri radicale și, făcând astfel, să creăm spațiu pentru ca harul Tău să curgă.

Amin

Un act de Dreptate.

Levitic 19:33-34 Matei 25:31-40

Ospitalitatea este un act de dreptate al împărăției; aceasta implică a vedea pe cineva și nevoile acestuia, și a acționa conform dorinței de a răspunde. Nu doar pentru ca ei să supraviețuiască, ci pentru ca ei să înflorească și să experimenteze shalom.*

Dreptatea al Împărăției înseamnă a-i invita pe străini să devină parte din viețile noastre și noi să devenim parte din viețile lor. Străinii, cei care pot fi diferiți de noi în multe feluri, cei din alte țări sau din medii diferite, culturi sau limbi diferite, pot fi cel mai greu să fie primiți de către noi. Dar dacă vrem să urmăm exemplul lui Isus și să onorăm porunca lui Dumnezeu, trebuie să ajungem la cei care se simt nedoriți în lume cu îmbrățișarea caldă a unei comunități care poate demonstra dragostea lui Dumnezeu, conștienți că orice facem "unuia din acești foarte neînsemnați", îi facem Domnului (Matei 25:40). Acest lucru poate implica acte de ospitalitate tradițională, cum ar fi împărțirea unei mese – dar este mai mult.

În Leviticul 19:33-34, Dumnezeu ne dă o instrucțiune clară că nu trebuie să-i

maltratăm pe străinii care locuiesc în țara noastră, ci să-i tratăm ca pe niște baștinași, iubindu-i ca pe noi înșivă. Pentru a le oferi o "casă".

O casă nu este un loc; este o relație.

Nu este ușor să fii străin – să nu știi ce comportament este normal, ce ținută este acceptabilă sau cum să navighezi prin sarcinile vieții de zi cu zi.

Ca urmași ai lui Isus, trebuie să dăm dovadă de dragoste și răbdare față de străinul din mijlocul nostru. Pentru cel care numără încet într-o monedă necunoscută la casierie, pentru cel încărcat cu bagaje grele care are nevoie de puțin timp suplimentar pentru a naviga prin securitatea aeroportului, pentru cel care rostește câteva cuvinte stricate într-o limbă străină. Ar trebui să-i primim cu iubire și să le oferim o "casă" cu noi.

Aceasta este dreptatea Împărăției în cea mai bună formă a ei – trăirea dreptății și îndreptarea răului.

Colonelul Wendy Swan

* "Shalom" este un cuvânt ebraic și o salutare evreiască, adesea tradus ca "pace", care se referă la plenitudine și dreptate. Înseamnă conectarea cu ceilalți. Cu creația. Cu Dumnezeu.

Un act de Dreptate.

Pentru reflecție:

Cum îl primesc pe străin în mijlocul meu (cartier, școală, comunitate)?

În ce moduri mi se descoperă Dumnezeu prin străin?

O rugăciune pentru astăzi:

Domnul meu, ajută-ne să vedem necunoscutul și străinul prin ochii Tăi. Fie ca noi să dăm dovadă de dragoste și răbdare în timp ce ne străduim să clădim relații cu ei.

Amin

Îmbrățișându-i pe toți.

Luca 19:1-3

În lumea Armatei Salvării, tradiția de a împărți o ceașcă de ceai este importantă. Aceste ocazii ne oferă timp să ne relaxăm, să ne angajăm și să ne cunoaștem. A face timp pentru a savura ceaiul împreună creează, de asemenea, o oportunitate de a împărtăși spațiul sacru. Mai târziu, în acest pasaj biblic, Isus cere să se așeze la masă cu Zacheu. Oamenii din istoria mai amplă s-au întrebat de ce Isus ar face o astfel de cerere. Zacheu nu era tovarășul preferat de "ceai" al tuturor.

Persoanele care trăiesc cu dizabilități sunt uneori lăsate să bea ceaiul în singurătate. O prietenă de-a mea a observat că după slujbele de la Armata Salvării, oamenii nu alegeau să se așeze la masa de ceai de dimineață cu sora ei. Prețioasa ei soră trăia cu o dizabilitate și uneori era foarte greu să o înțelegi.

Deși această soră nu a fost exclusă de la ceaiul de dimineață – prezența ei nu a fost cu adevărat apreciată. Teologul John Swinton ne reamintește că "Isus a stat cu acei oameni cu care societatea nu voia să stea". [1]

Alegerea cu cine stăm alături comunică persoanei și lumii întregi că apreciem compania și experiența acestei persoane în lume. Ospitalitatea credincioasă acceptă faptul că ambele grupuri de oameni care stau în jurul ceainicului reflectă chipul lui Dumnezeu și au daruri de împărtășit unul cu celălalt. Alegerea de a sta cu cineva care pare diferit de noi înșine este un indicator cheie al modelului de ospitalitate al lui Hristos.

Coralie Bridle

Îmbrățișându-i pe toți.

Pentru reflecție:

Când vă gândiți în contextul dvs., cine sunt oamenii cu care Isus ar putea cere să servească ceai astăzi?

Cum ați putea urmări ospitalitatea credincioasă față de persoanele cu dizabilități din comunitatea dumneavoastră?

O rugăciune pentru astăzi:

Tată, ajută-ne să vedem imaginea lui Dumnezeu reflectată în fiecare chip pe care îl întâlnim. Ghidează-ne să trecem dincolo de declarațiile de bun venit și spre ospitalitatea care caută să construiască relații.

Amin.

O dovadă de generozitate.

Luca 10:38-42

În majoritatea contextelor Africane un oaspete este binevenit în orice moment, **fără** o programare prealabilă. Un proverb poporului Shona din Zimbabwe, "mueni haapedzi dura" înseamnă "un oaspete nu **vă** epuizează rezervele". Acest lucru evidențiază adevărul că **împărtășirea** a ceea ce aveți cu alții, inclusiv cu un străin sau un oaspete neinvitat, nu **vă** va provoca o pierdere majoră. Un proverb Rwandez, "Umushyitsi akurisha imbuto", înseamnă "un vizitator te face să **gătești** semințe rezervate plantării". Când utilizați cele mai bune și mai prețioase resurse pentru deservirea vizitatorilor, **vă** puteți bucura și de acele resurse speciale.

În Luca 10:38-42, citim istoria lui Isus în casa Martei și Mariei, o istorie care vorbește despre ospitalitatea generoasă, **așa** cum este înțeleasă în contextul meu African. Isus era pe drum și s-a hotărât să intre în casa Martei și a Mariei **fără** aranjamente prealabile, și totuși o primire generoasă a fost oferită. Acest lucru demonstrează că ospitalitatea nu ar trebui să se bazeze pe abundența resurselor noastre, ci mai degrabă pe

nevoile celor pe care îi primim. Ospitalitatea, în acest context, merge dincolo de simpla oferire a unei mese; ea semnifică disponibilitatea de a îngriji, de a sprijini, de a primi și de a fi disponibil.

În lume, există unii care au mai mult decât suficient de împărțit, dar sunt reticenți să se despartă de ceea ce au. Sunt alții care au doar suficient și le este greu să-i invite pe alții să împărtășească. Fie că avem un magazin plin de resurse sau doar puțin rămas în dulapul nostru, suntem chemați să ne deschidem ușile și să primim oaspeții oricum. Isus ne cheamă să fim disponibili să slujim, chiar și atunci când ne simțim nepregătiți sau cu resurse insuficiente. El cere să se îngrijească de alții atunci când este nevoie, nu doar atunci când este convenabil sau confortabil pentru noi.

Adevărata ospitalitate ca generozitate provine dintr-o inimă generoasă și o dragoste grijulie care dorește tot ce este mai bun pentru toată lumea, inclusiv pentru străini.

Locotenent-Colonelul Celestin Ayabagabo
și Colonelul Bishow Samhika

O dovadă de generozitate.

Pentru reflecție:

Reflectând asupra acestei scurte istorii, astăzi ce vă motivează actele de ospitalitate?

Ospitalitatea dumneavoastră demonstrează pregătirea, disponibilitatea și dorința dumneavoastră de a-i sluji pe alții fără limitări?

O rugăciune pentru astăzi:

Dragă Doamne, deoarece îi consider pe cei care ar putea să apară pe neașteptate în pragul ușii mele, ajută-mă să le arăt un fel de ospitalitate care este generos... un fel care extinde dragoste și grijă și dorința de a-i primi ca o expresie a iubirii Tale fără margini și harului Tău.

Amin.

Un mod de viață.

Romani 12:9-21 Luca 10:38-42 Faptele Apostolilor 18:2-3

Geneza 18:1-8 Faptele Apostolilor 9:36 Rut 2:8-16

Dumnezeu are grijă de poporul Său prin poporul Său. În această serie, am reflectat asupra câtorva exemple de ospitalitate găsite în Biblie și asupra chemării de a extinde ospitalitatea fără mormăi și cu generozitate, nu numai față de oaspeții noștri, ci și față de sfinți și străini.

În calitate de credincioși și parte a Trupului lui Hristos, reflectăm asemănarea lui Hristos și dragostea lui Dumnezeu atunci când oferim ospitalitate cu generozitate. Imaginați-vă o lume în care suntem cu toții devotați deschiderii ușilor, onorării altora mai presus de noi înșine și împărtășirii unii cu alții!

Ospitalitatea este mai mult decât o practică ocazională; este un mod de viață. Romani 12:9-21 subliniază caracteristicile ospitalității creștine. Este nevoie ca timpul, finanțele, abilitățile noastre și alte resurse să fie împărtășite cu bunătate și respect. Este nevoie de sacrificii. Este dragoste în acțiune.

Scriptura ne spune că Isus, ucenicii Săi și profeții au fost primiți în multe case cu dragoste, curtoazie și bunătate extraordinară.

Marta și Maria au oferit ospitalitate generoasă lui Isus (Luca 10:38-42). Priscila și Aquila l-au primit pe Pavel (Faptele Apostolilor 18:2-3). Sara și Avraam au arătat ospitalitate vizitatorilor lor (Geneza 18:1-8).

Tabita a arătat bunătate prin faptele ei (Faptele Apostolilor 9:36), iar Boaz a dat dovadă de generozitate și bunătate excepționale față de Rut (Rut 2:8-16). Lista poate continua.

Biblia este temelia vieții creștine și, din multitudinea de exemple împărtășite în Cuvântul lui Dumnezeu, putem învăța că practicarea ospitalității înseamnă acceptarea oamenilor, împărtășirea cu ei, asigurarea nevoilor lor conform milei lui Dumnezeu și tratarea lor cu respect.

Îl lăudăm pe Dumnezeu pentru Armata Salvării [Biserica], care practică ospitalitatea cu mâini generoase printre cei nevoiași, comunitățile, pline de suferință, și refugiați. Și toate acestea pentru a aduce slavă, onoare și laudă lui Dumnezeu, astfel încât oamenii să poată cunoaște harul mântuitor al Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Acesta ar trebui să fie scopul nostru final.

Ospitalitatea poate fi trăită de indivizi, împreună cu alții în familiile noastre, în locurile de muncă și comunitățile noastre și, cu siguranță, în cadrul Bisericii. Dar să nu încercăm niciodată să o facem singuri. Haideți să depindem de Dumnezeu, de Fiul Său Isus Hristos și de puterea Duhului Sfânt când ne deschidem ușile și inimile altora cu dragoste.

Capitanul Dorothy Macwan

Un mod de viață.

Pentru reflecție:

Oare practicăm cu adevărat ospitalitatea cu iubire, compasiune și generozitate sau pur și simplu întreprindem mișcări fără intenție sinceră?

O rugăciune pentru astăzi:

Tată ceresc drag, suntem în mila și iubirea Ta, fie ca noi să oferim ospitalitate tuturor, cu generozitate pentru gloria Ta și onoare pentru Împărăția Ta, în puterea Duhului Sfânt. În Numele lui Isus.

Amin.

SPIRITUAL
LIFE DEVELOPMENT
INTERNATIONAL HEADQUARTERS